

Zondag 21 mei 2017, zesde zondag in de paastijd
Eucharistieviering vanuit de Sint-Catharinakerk in Sinaai-Sint-Niklaas.
Voorganger: deken Raf Vermeulen.
Homilie

Dankend, beste mensen, weten wij ons hier vanmorgen samen in dit kerkgebouw voor '800 jaar geloofsgemeenschap', hier in Sinaai.

Gedurende al die jaren zijn mensen samengekomen in dit kerkgebouw en door de jaren ook in meerder kerkgebouwen binnen Sint-Niklaas en elders: van wie *nog de wolk gebeden hangt van wie zijn voorgegaan*, zongen we bij het begin van onze viering.

Velen zijn hier samengekomen op scharniermomenten van hun leven om in vreugde, maar ook in droefheid hun verbondenheid met elkaar, maar vooral met God te delen.

Inderdaad, in al die jaren zijn mensen samengekomen om zich te laten inspireren door het 'Woord' en om zich de Boodschap ook eigen te maken.

Zo ook vandaag en met ons de velen die zich verbonden weten door TV één.

Opvallend in het evangelie van vandaag, beste mensen, is dat Jezus een tegenstelling maakt tussen wat we 'de oude wereld' kunnen noemen en 'de wereld van zijn leerlingen'.

De eerste wereld is gekenmerkt door een zekere geslotenheid voor het goddelijke, terwijl de tweede wereld er wel voor openstaat. En eigenlijk is die tegenstelling van alle tijden.

Altijd zullen er mensen zijn die wel in God geloven en anderen die aan God in hun leven geen plaats weten te geven. Alleen als je je hart afstemt op de golflengte van het Evangelie en als je de antenne van je leven richt op een sterkere verbondenheid met God, kan je ontdekken dat Hij je zijn Geest zendt, als voorspreker, als raadgever, als helper.

God verplicht je niet in Hem te geloven. Hij nodigt alleen uit, in alle vrijheid.

Het is aan ons om een eigen keuze te maken.

Nu maakt de wereld waarin wij leven, beste mensen, het ons niet gemakkelijk om tot een keuze te komen. Er is zo'n breed aanbod op de religieuze markt, dat de keuze alsmaar moeilijker wordt. Zelfs de vaak onbegrensde jacht naar winst en bezit - zelfs al is dat ten koste van elk sociaal engagement - lijkt een alternatief antwoord op de zingevingsvraag. Toegegeven, het Evangelie heeft geen blitse uitstraling zoals een reclamespot van een of andere multinational. En de verantwoordelijken in onze geloofsgemeenschappen zijn ook mensen van hun tijd, soms ook nog zoekend en worstelend met het sterk veranderende parochie- en kerkbeeld.

Maar toch heeft het Evangelie iets dat je nergens anders vindt. Je moet er zelfs niet voor betalen. Je krijgt het, zomaar, ten minste als je bereid bent het als een geschenk te ontvangen.

Misschien even verduidelijken waarover het hier gaat;

Het gaat hier over God die ieder van ons graag ziet en voor ons wil zorgen. God biedt in Jezus zichzelf aan, als het mooiste geschenk dat je aan iemand kan geven. Dat maakt zijn aanwezigheid uniek, maar tegelijk ook heel kwetsbaar.

Liefde kan immers niet machtig zijn en zeker niet almachtig. Liefde laat vrij en maakt daardoor ook vrij.

De vraag echter is en blijft, beste mensen, wat doe je met die liefde?

Zet je ze aan de kant of laat je je leven erdoor inkleuren?

Dat is de keuze waar Jezus ons in de evangelielezing van vandaag voor plaatst.

Stellen wij al onze hoop op deze wereld of kiezen we voor een 'nieuwe wereld', waar woorden als 'Solidariteit' en 'Rechtvaardigheid' met een hoofdletter worden geschreven? Door welke geest laten wij ons bezielen?

Op welke verwachtingen hebben wij ons leven afgestemd?

Als wij ons helemaal afstemmen op de geest van deze wereld zullen wij God niet zien, zegt het Evangelie. Maar als wij proberen te leven vanuit de liefde van Jezus zullen wij God kunnen zien en zullen we zelf kunnen binnentreden in de unieke verbondenheid van Jezus met zijn Vader.

Die keuze zal ons niet rijker maken, althans niet letterlijk. Maar ons hart zal er wel veel warmer door worden, omdat we bij God geborgenheid vinden en omdat we zullen ervaren dat Hij ons 'nieuw leven' geeft.

Ook al worstelen wij met de vraag, waar dat nieuwe leven te vinden is?

Waar ligt de grens tussen de 'nieuwe wereld' en de 'oude wereld'?

De grens tussen die twee werelden zal wellicht altijd ook ons eigen hart in twee splitsen.

Want kunnen we ooit zeggen dat héél ons leven aan God toebehoort? Altijd zal er wel een zeker voorbehoud blijven.

Maar als we de bereidheid tonen om Gods liefde in ons binnen te laten, zal Hij ons nabij zijn. Want wie in vrijheid kiest om God en zijn naaste lief te hebben, zal zelf ervaren dat God een God van tederheid is.

Amen.